

Р Е Ш Е Н И Е № 113

гр.Перник, 17.06.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник , касационен състав , в публично съдебно заседание на осемнадесети май две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря **А.М.** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Румяна Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№96/2011 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение №130 от 07.03.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 1697/2010 г., по описа на Районен съд Перник, е потвърдено наказателно постановление №2601 от 28.10.2010 г., на Началник група в сектор “ПП” при ОД МВР гр.Перник, с което на основание чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП на Е.П.В. ***, са наложени административни наказания: “глоба” в размер на 200 лв. и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от два месеца. Със същото наказателно постановление на основание Наредба № 1 -1959/2007 г. на МВР са му отнети 10 контролни точки.

Недоволен от така постановеното решение **Е.П.В.** го обжалва и моли да бъде отменено. В касационната жалба бланкетно се излагат мотиви за незаконосъобразност на въззивното решение. Иска се неговата отмяна, както и отмяната на потвърденото наказателно постановление на основанията изложени пред въззивния съд.

Ответната по жалбата страна - Началник група в сектор „ПП” при ОД на МВР гр.Перник, редовно и своевременно призована, не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура Перник предлага решението да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима , разгледана по същество е неоснователна.

Касационните основания, за отмяна по силата на препращащата разпоредба на чл.63, ал.1 от ЗАНН, са тези посочени в чл.348,ал.1 НПК - нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Всички те са изброени в касационната жалба, но липсва обосновка на твърденията, като мотивите в нея преповтарят жалбата срещу наказателното постановление, която вече е била обсъдена от районен съд.

В хода на въззивното производство са представени гласни и писмени доказателства в подкрепа на установеното нарушение и издаденото наказателно постановление. Събраните доказателства налагат извода за извършено от В. нарушение по чл.21, ал. 1 от ЗДвП. Писмените доказателства са подкрепени и допълнени и от гласни такива, а именно свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по акта. Жалбоподателят не е участвал в производството пред районния съд и не е установил факти и обстоятелства различни от тези, които е посочил административно наказващия орган.

Съдът, отчитайки събраните доказателства, правилно е установил, че на 19.10.2010 г. Е.П.В.,***, с посока Тева -Мошино, Срещу склад "Масок", управлява МПС с 98 км/ч при ограничение 50 км/ч. Нарушението е установено и фиксирано с техническо средство трафик радар ТР 4, с фабричен №332, с фиксирана дата и час. Данните са показани на водача.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения от процесуално и материално естество. Жалбоподателят не е събрал надлежни доказателства, които да оборят констатациите на административно наказващия орган и да обосноват твърденията му за незаконосъобразност на наказателното постановление.

В хода на съдебния спор въззивният съд е възприел представените му доказателства и на база на тях, след като е извършил цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, правилно е достигнал до извода, че същото е правилно и законосъобразно и го е потвърдил.

Настоящата инстанция намира, че въззивният съд е изяснил обстойно фактическата обстановка и пресъздавайки я се е съобразил с всички доказателства, приложени към делото.

Правилно въззивният съд е приел в мотивите си, че не е налице по-благоприятния закон, който следва да се приложи на основание чл. 3, ал.2 от ЗАНН. Освен посоченото в решението, основание за подобно тълкуване дава и разпоредбата на §11 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, обн. в ДВ бр. 10 от 01.02.2011 г., който гласи, че „*За нарушенията установени до влизането в сила на този закон се прилага досегашният ред*". След като закона не сочи дали това е приложимия пред административно наказващият орган или пред съда ред, то следва да се приеме, че се касае за цялото производство от установяване на административното нарушение до окончателното произнасяне на съответния съд или влизане в сила на наказателното постановление.

Настоящият състав намира, че целта на промените в ЗДвП е намаляване броя на пътнотранспортните произшествия и жертвите на пътя, а не създаване на по-благоприятен режим за нарушителите на ЗДвП. Така, че дори и в този смисъл, това не е по-благоприятният закон.

При разглеждането на делото, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 130/07.03.2011 г. на Районен съд Перник, постановено по н.а.х.дело № 1697/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление №2601 от 28.10.2010 г., на Началник група в сектор "ПП" към ОД на МВР гр.Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове:1. /п/

2. /п/